

Hans.

Loss nur, Seppi... 's isch kei G'fohr... un Dü (er schiebt im Marti si Stock absite) loss nur's fechte-n-absite... mit dem isch's nitt üsg'macht... wer Recht hat, dà hat doch Recht... also sàisch, das isch e-n-Ehremann, wo Di Vater so unterstutzt hat...

Marti.

Jà, das isch er... De wirsch doch nitt 's Gegeteil welle sage...

Hans.

Eh bien...

Marti.

Eh bien...

Hans (fir sich).

Eh bien, nei... ich sag's nitt... 's will mr nitt züem Hals üse!

Seppi (steht derzwische).

Eh bien... wenn dr Nochber nit wil sage, so sag ich's... 's Bàwele hat mir's verbote, awer 's geht um unser Hiroth... (züe sim Vater) ass De's weisch, das isch dr Ehremann (er klopft im Hans uf d'Achsle) er isch's, wo Di Vater unterstutzt hat.

Marti.

Dr Hans!... (er losst si uf dr Stüehl sinke, wo im Seppi si Wàie druf ligt).

Bàwele.

Herr je!... unser Ziwelewàie!

Seppi.

Das macht ere nit... mr kànnte se jetz vielleicht esse, ass se-n-emol üsweg kunnt!

Marti (steht uf).

Dü Hans?... un hasch nie nit g'sàit (er streckt d'Hànd ane) oh kumm, verzeih mr... kumm... schäu, mine letschte Tage will ich Dir ufopfre un Dir mache, was ich mache ka... awer verzeih mr, denn ich ha Unrecht gege Dir g'handelt!

Seppi un Bàwele.

Aha... (se schmutze-n-eander).

Hans.

Also si mr jetz wieder güete Frind... ich verlang jo nitt mehr... awer mit dem allem hà mr jetz glaüb selwer Theater g'spielt... so geht's halt... mr spiele jo alle z'àmme nur Kumedi uf dr Welt... 's isch jo nur e grosse Scene, wo ne Jeder kunnt ku sine Spring mache druf!

G'sang (il était un p'tit homme).

Mir spiele jo, thüet's schine,

Theater d'ganze Zit,

Alle Lit!

Mit lache-n-un mit grine

Hat Jeder uf dr Scene z'thüe,

Un isch's als üs un isch's genüe, } bis (mitnander)

So fällt dr Vorhang züe.